

Το πρόβλημα των προσφύγων το έθεσε στη σωστή του βάση με 19 λέξεις και δύο ερωτήματα ανώνυμος αξιωματικός του λιμενικού σώματος. Σχολιάζοντας την πρόταση της υπουργού Εσωτερικών “του μεγάλου έθνους των θαλασσοπόρων της Αυστρίας” (Frankfurter Allgemeine Zeitung), ότι “είναι μύθος πως δεν μπορεί να ελεγχθούν τα ελληνο-τουρκικά σύνορα”, είπε: «Τι βλακείες είναι αυτές. Και τι να κάμουμε; Να βυθίζουμε τα πλοία; Ή μήπως να επιχειρήσουμε σε τουρκικά ύδατα;» (Spiegel online, 27 Ιανουαρίου).

Επί του πρώτου ερωτήματος: Και μόνο η σκέψη αποτελεί ανοσιούργημα, έγκλημα. Η βύθιση, πέραν του ότι είναι παράνομη, ενάντια σε κάθε έννοια διεθνούς δικαίου, κυρίως είναι αντίθετη προς τη στοιχειώδη συνειδησιακή υποχρέωση ανθρωπιάς.

Επί του δεύτερου ερωτήματος: Παρατήρηση της κοινής λογικής (common sense, για τους αγγλομαθείς της κυβερνήσεώς μας συντρόφους Τσίπρα και Τσακαλώτο): «Είναι σχεδόν αδύνατο να ελεγχθούν τα θαλάσσια ελληνικά σύνορα, γιατί, επιπλέον, η Ελλάδα έχει εκατοντάδες νησιά, ορισμένα από τα οποία δεν κατοικούνται καν και βρίσκονται κοντά στις τουρκικές ακτές» (Εύα Μανκιούρ, εκπρόσωπος της FRONTEX).

Εδώ εγώ θα παραθέσω μια αλληλουχία παράκαιρων σχολίων. Έτσι για το αστείο του πράγματος. Για πλάκα! Λοιπόν “ΝΑΙ” λύση θα ήταν, αν μπορούσαμε να επιχειρούμε στα τουρκικά χωρικά ύδατα. Είναι, μάλιστα, κάτι εφικτό με απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Με τέτοιες αποφάσεις επιτελούν ειρηνευτικό έργο σε διάφορες χώρες (Κύπρο π.χ., Παλαιστίνη κ.α.) δυνάμεις των Ηνωμένων Εθνών. Με απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας (αριθ. 687 του 1990) διεξήχθησαν ευρείας κλίμακας στρατιωτικές επιχειρήσεις. Εξουσιοδοτήθηκε μία ομάδα 35 κρατών (μεταξύ των οποίων και η Ελλάς), με επικεφαλής τις ΗΠΑ, να χρησιμοποιήσουν όλα τα αναγκαία μέσα (all necessary means) για να εκδιώξουν τις ιρακινές δυνάμεις που είχαν καταλάβει το Κουβέιτ. Με την επακολουθήσασα στρατιωτική δράση, γνωστή και ως Desert Storm, η επιχείρηση έληξε με θετικό αποτέλεσμα.

Η χώρα μας έχει πρόβλημα με τους πρόσφυγες και μετανάστες από την από εκεί πλευρά του Αιγαίου. Είναι μέρος ενός ευρύτερου ευρωπαϊκού προβλήματος· οποίο με τη σειρά του είναι μέρος ενός οικουμενικών διαστάσεων. Εμπλέκονται σε βασικούς ρόλους χώρες της Ασίας και της Αφρικής. Με άκρα ιδιοτέλεια και καιροσκοπισμό ενεργεί η ασιατική Τουρκία. Η δράση εκτυλίσσεται σε χωρικά και σε διεθνή ύδατα· Αιγαίο, Μεσόγειος. Ευθύνες; Εν μέρει και δικές μας. Η συριζαϊκή διακήρυξη “τα σύνορα είναι ανοιχτά για όλους” (γαργάρα των ΑΝΕΛ-λήνων) πρέπει να βρίσκεται, κατά ένα τουλάχιστον μέρος, πίσω από τον πολλαπλασιασμό του προβλήματος μέσα σε ένα χρόνο· από το 2014 στο 2015.

«Είχα προτείνει, και αντιμετώπισα μεγάλες αντιδράσεις, Έλληνες και Τούρκοι να διαθέσουν μια κοινή ακτοφυλακή μεταξύ Τουρκίας και των ελληνικών νησιών. Οι Τούρκοι συμφωνούν, οι Έλληνες όχι. Πού πάμε;». Δήλωση (6 Νοεμβρίου 2015) J.C. Juncker, Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Και εντελώς πρόσφατα: «Ο Υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς απέκλεισε κατηγορηματικά με ηχηρό ΟΧΙ το ενδεχόμενο κοινών περιπολιών ελληνικής και τουρκικής ακτοφυλακής, τονίζοντας ότι “απορρίπτουμε τον περιορισμό της εθνικής κυριαρχίας”» (Ρεπορτάζ από το Βερολίνο, 23 Ιανουαρίου). Γιατί;

Ένα πελώριο ΓΙΑΤΙ. Συνωμοσία; Ψεκασμοί; Παρεμβάλλονται αόρατες σατανικές δυνάμεις; Γιατί δεν αντεπρότεινε η ελληνική πλευρά, οι δύο ακτοφυλακές να υπαχθούν και να λειτουργήσουν ως όργανο του ΟΗΕ ή του ΝΑΤΟ; Να προσφύγουν στο Συμβούλιο Ασφαλείας οι Ηνωμένες Πολιτείες και οι έχουσες δικαίωμα veto δυτικοευρωπαϊκές χώρες (επισπεύδουσα η χώρα μας) με αίτημα να εξουσιοδοτηθεί το όργανο αυτό, ενισχυμένο και από μονάδες άλλων ευρωπαϊκών χωρών, να επιχειρεί ανεμπόδιστα μέσα στα ελληνικά και τουρκικά χωρικά ύδατα. Ως τα σημεία, από τα οποία αποπλέουν για τα ελληνικά νησιά τα εγκληματικώς υπερφορτωμένα φουσκωτά–νεκροφόρες των Τούρκων smugglers-διακινητών ψυχών. Ή γιατί δεν επρότεινε ΝΑΤΟϊκή λύση; Προηγούμενο: Τη δεκαετία του 1990 το ΝΑΤΟ επενέβη στη Γιουγκοσλαβία (και μάλιστα με όχι ιδιαίτερως ανθρωπιστικό τρόπο) για λόγους, όπως αιτιολόγησε την επέμβαση, ανθρωπιστικούς. (Συμμετείχαν και αεροπλάνα που επιχειρούσαν από τις αμερικανικές βάσεις στην Κρήτη.) Εδώ, τώρα κι αν υπάρχουν ανθρωπιστικοί λόγοι! Λόγοι που θα εδικοιολογούσαν άμεση επέμβαση δυνάμεων -- και υπό την αιγίδα του ΝΑΤΟ! Η Τουρκία είναι μέλος των Ηνωμένων Εθνών και της Ατλαντικής Συμμαχίας. Δεν θα της ήταν εύκολο να εμποδίσει τη μία ή την άλλη λύση. Μία επιχείρηση Sea Storm. Με την Ευρωπαϊκή Ένωση όμως είναι διαφορετικά. Δεν είναι μέλος· παζαρεύει· εκβιάζει.

Παράλληλα, να οργανωθεί η διαβίωση των προσφύγων στην Τουρκία. Πρώτη ενέργεια: Ο πρωθυπουργός μας να πείσει τον Ιταλό ομόλογο και φίλο του Ματέο Ρέντσι να άρει τις αντιρρήσεις του για τη “δωροδοκία” της Τουρκίας με τα τρία δισεκατομμύρια ευρώ. Εν συνεχεία και επί πλέον: Οι πάσης προελεύσεως πρόσφυγες και μετανάστες στην Τουρκία υπολογίζονται σε κάτι λιγότερο από τα δύο εκατομμύρια. Με μία επιδότηση \$1,90 την ημέρα κατ’ άτομο (είναι το νέο όριο της φτώχειας κατά την Παγκόσμια Τράπεζα), με γύρω στο \$1,3 δισεκατομμύρια τον χρόνο, καταβαλλόμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα μπορούσε να επιτευχθεί προσωρινή (για όσο διαρκεί η κρίση στη Συρία) στοιχειώδης αντιμετώπιση μιας απάνθρωπης παρατεινόμενης κρίσεως στην περιοχή. Που για την Ευρώπη δημιουργεί κινδύνους αλλοτριώσεως της κοινωνικής και πολιτισμικής της υποστάσεως. Τέλος, για μία προγραμματισμένη μετακίνηση ανεκτού αριθμού από αυτούς τους πρόσφυγες σε χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής, θα μπορούσαν να

χρησιμοποιηθούν οι υπηρεσίες της Διεθνούς Επιτροπής Διασώσεως (International Rescue Committee), υπό τον πρώην υπουργό Εξωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου David Miliband. Η Επιτροπή ήδη αναπτύσσει δραστηριότητα στις άλλες χώρες (Λίβανο, Ιορδανία...), όπου έχουν καταφύγει Σύριοι. Και στη χώρα μας.

Εδώ τελειώνει κάπως απότομα το υποτυπώδες σχεδιάγραμμα μιας παραλογικής φαντασιώσεως. Αναλυτικά θα μπορούσε να γεμίσει και πενήντα, και εκατό σελίδες. Συνεχώς αυξανόμενες με την πάροδο του χρόνου. Από πουθενά δεν φαίνεται η κάθαρση. Δεν φαίνεται ένας από μηχανής θεός.

29 Ιανουαρίου 2016